Aº. 1844. | Nº. 132.

VRIJDAG DEN 1sten NOVEMBER.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Officieel Gedeelte.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 28 October 1844.

(25875) JOSEPH PHILIP EMANUELS, heeft op heden aanteekening gedaan van zijn voorgenomen vertrek uit deze Kolonie.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 31 October 1844.

(25947) Alzoo de navolgende personen zich bij requeste hebben gewend, om *Brieven van Manumissie* voor Slaven, als:

1º. JOSEPH WOLFF, voor de Slavin *Truitje*, hem in eigendom toebehoorende.

2º. MOZES D'ABRAHAM BUENO DE MESQUITA qq. Boedel A. L. TELLES, voor de Slavin *Kettij*, aankomende dien Boedel.

3º. Fungerende WEESMEESTERS, als Voogden over de minderjarige Erfgenamen van wijlen ISAAC DE PINA, en M. M. MORPURGO nomine uxoris, als mede Erfgename, voor de Slavin *Philippina* en hare Kinderen *Nelson* en *Eduard*, aankomende den Boedel van wijlen I. DE PINA. — En

4º. SARAATJE van VIEIRA, voor de Slaven *Georgtina*, *Elisabeth*, *Johannes* en *Frederik Willem George*, staande onder hare Straatvoogdij.

Zoo worden al degenen, welke vermeenen mogten redenen van oppositien te hebben, opgeroepen, om betrekkelijk de twee eerste verzoeken, binnen den bij anticipatie bepaalden tijd van *acht* dagen, en aangaande de twee laatste, binnen *drie* weken, van hun vermeend regt of pretentie, ter Gouvernements Secretarij aanteekening te doen.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

Onafgehaalde Brieven over de maand October 1844.

John Bent. — J. M. Bles. — M. J. Claver. M. Horstman Med. Doct. — F. Köster — W. R. Monsanto. — L. J. de Vijver.

Marine: Z. M. Brik Pijl. — Z. M. Brik Lijnx. — Z. M. Brik Pelikaan.

Paramaribo, den 31 October 1844.

De Post-Beambte,
A. P. TIRION.

Policie.

De Procureur Generaal der Kolonie *Suriname* brengt ter kennis van elk en een iegelijk, wien zulks aangaat:

Dat door Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen, bij resolutie van den 23 October dezes jaars, No. 1256, is bepaald, dat het *Nijverheids-Register*, — bedoeld bij art. 2 der Publicatie van den 1sten October daar te voren, (Gouv. Blad dezes jaars No. 5) *houdende voorzieningen tegen ledigang en vagabondage*, — zal worden aangehouden ten Kantore van den Procureur Generaal; —

En worden mitsdien, naar aanleiding dier bepaling en krachtens de daarbij gegevene voorschriften en verleende magtiging, — *alle niet meer tot den slavenstand behoorende personen, welke, tijdens de afkondiging der opgemelde Publicatie, nog niet in het Burger-register der Kolonie Suriname waren ingeschreven, bij deze* OPGEROEPEN, *om zich binnen den tijd van twee maanden, te rekenen van den dag der tegenwoordige aankondiging, in hetzelve Nijverheids-Register te doen inschrijven, met opgave van het door hen uit te oefenen handwerk of beroep* en zulks, zonder onderscheid, of de hier bedoelde personen zich aan Paramaribo, dan wel in de Divisien ophouden, kunnende diegenen, welke in de Districten Nickerie tot zoodanige inschrijving en opgave gehouden zijn, zich tot hetzelfde einde bij de Landdrosten van Opper- en Neder-Nickerie aanmelden, en met herinnering, ten slotte, dat degenen, welke in gebreke mogten blijven zich tot voorschreven einde te doen inschrijven, het zich te wijten zullen hebben, wanneer er termen zullen worden gevonden, om tegen de zoodanigen de toepassing der bepalingen van art. 8 en 9 der aangehaalde Publicatie later in te roepen.

Paramaribo, den 31 October 1844.

~~De Procureur-Generaal voornoemd,~~
PH. DE KANTER.

(3394) De Exploicteur bij het Geregtshof te *Suriname*, zal op *HEDEN*, des voormiddags om *half negen* uren ten overstaan van Heeren Gecommitteerde Raden uit gemeld Geregtshof, publiek bij Executie verkoopen, de volgende SLAVEN, *voor verschuldigde Belasting*, in Executie genomen; als:

Johannes en *Louisa*, aankomende SANDER van K. van MEIJER.

Carolina Frederica, *Willem Frederik*, en *Jan François Albertus*, bekend staande ten name van den Boedel G. F. van 'T KRUIS, *voor den vrijdom*.

Welkom, bekend staande ten name van P. S. BOSCH, *voor den vrijdom*.

Paramaribo, den 1 November 1844.
T. M. SCHOTBORGH.

(25878) De Exploicteur bij het Geregtshof te *Suriname*, zal op *HEDEN*, des voormiddags om *half negen* uren, ten overstaan van Heeren Gecommitteerde Raden uit gemeld Geregtshof, publiek bij Executie verkoopen:

Het *HUIS* en *ERF*, gelegen aan de *Watermolen Straat*, La. A. No. 201 nieuwe wijk, en La. A. No. 21 oude wijk, aankomende CORNELIS CORNELISSEN.

Paramaribo, den 1 November 1844.
T. M. SCHOTBORGH.

(25871) De Exploicteur bij het Geregtshof te *Suriname*, zal over *een* jaar en *zes* weken, dag en datum nader te bepalen, publiek bij Executie verkoopen:

De PLANTAADJE *GOOD INTENT* cum annexis, gelegen aan de *Zeekust* van het Neder-District *Nickerie*.

Een *derde* aandeel van PLANTAADJE *UNION* cum annexis, mede gelegen aan de *Zeekust* van het Neder-District *Nickerie*.

Een *derde* aandeel van PLANTAADJE *PLAISANCE* cum annexis, gelegen aan het Neder-District *Nickerie* of *Nickerie Kreek*; alle aankomende den Boedel GEORGE CRUDEN, op den 8sten, 9den en 10den October 1844, onder Sequestratie gebragt.

Paramaribo, den 31 October 1844.
T. M. SCHOTBORGH.

In-Officieel Gedeelte.

Van den 25sten tot en met den 31sten October 1844, zijn alhier in den Burgerlijken Stand ingeschreven, als:

BEVALLEN: Den 25sten, Sophia Catharina Barend, dochter. — Den 26sten, Jacoba de Parra, zoon. — Idem, Abigael Joseph de la Parra, Echtgenoote van Egbert van Emden, dochter. — Den 28sten, Jacoba Hendrina van Gardo, zoon.

OVERLEDEN: Den 25sten, Rosalina Petronella, dochter van Susanna Julianna Berkhoff, 2 jaren en 10 maanden. — Idem, Abena van de Wedewe M. S. de Vries, 85 jaren. — Idem, Hendrietta Carolina, dochter van Cornelia Truitje Dido van Parisius, 1 jaar en 9 dagen. — Idem, Marius Christiaan, zoon van Catharina Theresia Caupijn, 1 maand. — Den 30sten, Adriaan, zoon van Doortje Darthuize, 4 maanden en 28 dagen. — Idem, Jacob Ferdinand Narden Barbeljon, Jager bij het battaillon jagers No. 27, 22 jaren.

Schepen in Lading.

NAAR AMSTERDAM:

Het Schip Vriesland, Kapt. J. C. van der Veer. — Adres bij J. Gisius.

Het Schip Suriname, Kapt. B. van der Meij. Adres bij J. Gisius.

PRIJZEN VAN PRODUCTEN.

Bij inschrijving:

De op den 29sten October verkochte 30 vaten Suiker van Plantaadje *Kroonenburg*, hebben opgebragt $8\frac{37}{100}$ cts.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

NEDERLANDEN.

HELDER, 24 *Augustus*.

Uit het laatst ontvangen nommer de *Gazette des Tribunaux*, nemen wij het volgende over:

Londen, 14 Aug. AANVRAGE TOT GIJZELING VAN DEN KONING DER FRANSCHEN. — De heer *Bichen-Hilton*, oud-kolonel van de » *volontaires de la charte*" heeft naar Londen de wijk genomen, nadat hij vroeger menig verschil met de Parijsche regtbanken had gehad.

Heden, heeft hij zich begeven naar de regtbank van politie van Mansion-House, (op het stadhuis) voorgezeten door den alderman *Pirie*, en heeft aldaar eene geschrevene pleit-memorie voorgelezen, waarvan het voornaamste hierop nederkomt:

» Ik ben bij het Fransche Gouvernement zoowel als bij deszelfs ambassadeur te Londen zeer goed bekend, ik ben het, die in 1830, op mijne kosten heb aangeworven en uit mijnen zak heb betaald de twee regimenten » *volontaires de la charte*." Meer dan iemand anders heb ik tot den val van *Karel X* bijgedragen, en tot de troonsbestijging door *Lodewijk Philips*. Ondertusschen ontkendt die vorst eene schuld van eer, van 6.000 pond sterling, omtrent welke hij met mij is overeengekomen, en

wil mij zelfs geen enkelen centime terug betalen.

De alderman Pirie: »Maar zeg mij, met een paar woorden, wat verlangt gij?

De heer Bichen Hilton: »Het zal niet lang meer duren of de koning der Franschen komt te Londen. Ik verzoek van den lord-mayor en den achtenswaardigen aldermen, die hem vertegenwoordigd, de magtiging, om Zijne Majesteit *Lodewijk Philips* te doen gevangen zetten (men lacht) als zijnde aan mij schuldig eene hoofdsom van 6 000 pond sterling.

De alderman Pirie: »De koning der Franschen zal eerst over eene maand hier komen. Geheel dezen tijd kunt gij gebruiken om deze zaak te regelen: want gij moet u met dezelve wenden tot de gewone regtbanken en geenzins tot de municipaliteit van Londen.

De heer Bichen Hilton, heengaande: »Zeer goed: ik zal mijne klagt dan bij de regtbank aanbrengen."

FRANKRIJK.

PARIJS 17 *Augustus.*

De begrafenis van Joseph Bonaparte heeft in den avond van den 2den Augustus te Florence plaats gehad. De lijkkist, op eene met vier zwarte paarden bespannen rouwkoets geplaatst en voorafgegaan door lange rijen van geestelijken, is uit het paleis Serristori naar de kerk Santa-Croce, het Pantheon van Florence, gevoerd. De broeder van Napoleon zal dus zijne laatste rust stede hebben nabij de grafgesteenten van Dante, Galilei, Machiavelli en Alfieri. De deugden van den in het afgezonderd leven verdienstelijken mensch, zijn ter dezer gelegenheid, door de bevolking van Florence op eene treffende wijze gehuldigd geworden. Broeders van Barmhartigheid, dat is te zeggen, de Florentijnsche burgers en edelen, die deze achtingwaardige broederschap uitmaken, volgden de lijkbaar in grooten getale. Het rouwkleed was met geenerlei onderscheidend eereteekenen versierd.

Men zegt, dat de familie verzocht had, de katafalk met de insignien van het Koningschap te mogen versieren, maar, dat haar zulks geweigerd is. Daarentegen was de kerk door duizend waskaarsen verlicht en, met wezentlijk vorstelijke praal, geheel zwart behangen. Het door Jozef Bonaparte nagelaten vermogen is zeer aanzienlijk en gaat over op zijne eenige zuster de Prinses Charles de Canino. Hij heeft zijnen broeder Jerome eene jaarwedde van 12 000 Toskaansche scudo's (36,000 guldens Ned.) gelegateerd, wien de fortuin nimmer ter meer gepaster tijd kon te hulp komen.

Den 31sten.

Gisteren zijn Hussein-bey, derde zoon van Mehemed-Ali, en Achmet-bey, oudste zoon van Ibrahim pacha, te Parijs aangekomen, vergezeld door Stephan effendi, die te Kairo de bediening van lid van den justitie-raad bekleedde, en aan wien de hoogere leiding der studiën is toevertrouwd, welke de jonge prinsen in Frankrijk komen voortzetten.

De jeugdige prinsen zijn nagenoeg van gelijken ouderdom, van 18 tot 20 jaren. Hussein-bey was in Egypte kweekeling der kavalerieschool; Achmet-bey wijdt zich aan de artillerie. Beiden spreken zij reeds vrij goed Fransch; hun voorkomen en hunne manieren zijn vol waardigheid. Stephan-Effendi is onder ons geen vreemdeling. Hij heeft vroeger reeds verscheidene jaren in Parijs gewoond, alwaar hij de medeleerling was van Artim-bey, thans bij Mehemed-Ali, wiens vertrouwen hij geheel bezit, minister van buitenlandsche zaken en koophandel. Stephan-effendi, ofschoon nog jong, is een zeer geleerd man, en volkomen met onze Parijsche zeden en gewoonten bekend. De pacha kon de leiding der beide prinsen aan geene betere handen toevertrouwen, om hen met de Europesche wetenschappen, kunsten en gebruiken zich te laten gemeenzaam maken.

Het verblijf dezer jonge prinsen moet, zegt men, vijf jaren duren. Een dertigtal jongelieden, uit de aanzienlijkste familien van Egypte behoorende, zijn met hen gekomen. Zij zullen hetzelfde hôtel bewonen, en dezelfde studiën volgen. Mehemed-Ali heeft dit zoo gewild, om den naijver der prinsen gestadig levendig te houden.

— Men verzekert, dat de Heer James von Rothschild benoemd zal worden tot graaf van het Roomsche rijk.

Borneo.

I

Eene noodlottige gebeurtenis heeft op Borneo plaats gehad. Twee Britsche schepen, te Hong Kong uitgerust, zijn van daar gestevend ten handel naar de oostkust van Borneo. Men verhaalt dat zij 80 Engelsche mijlen ver, de rivier Kootie zijn opgevaren, om den sultan te dwingen met hen handel te drijven, en tevens om eene gelegenheid te zoeken waar zij het best langs die rivier zich zouden kunnen vestigen. De sultan had, volgens de gewoonte dier volken, jegens eenen vijand, welke zij opentlijk niet durven weerstaan, de Engelschen met beleefdheden overladen, tot dat hij eindelijk zijne manschappen en vaartuigen bijeen had verzameld, en des nachts van 16 Februarij dezes jaars, geheel onverwacht, de beide Britsche bodems had aangetast. Deze kapten hunne kabels en zakten den stroom af. Dit ging echter langzaam; en daar zij tot aan den mond der rivier door hunne verbitterde vijanden vervolgd werden, verloren zij vele manschappen, en onder deze hunnen bevelhebber.

Wij twijfelen niet aan de echtheid van het verhaal en betreuren die gebeurtenis, welke ons echter in geenen deele bevreemdt. De bevolkingen van Borneo staan op eenen zeer lagen trap van beschaving, dewijl zij in sommige gedeelten zelfs geene woningen hebben, en, om zich des nachts tegen de wilde dieren in veiligheid te stellen, in de boomen hun nachtverblijf houden. Behalve de gewoonte van het koppesnellen, welke onder hen in zwang is, vindt men ook onder de minst beschaafde inlanders niet weinig menscheneters. Men beoordeele wat men van eene bevolking, waarvan een gedeelte zoo weinig van den redelijken mensch heeft, kan verwachten! Die kuststreken, welke regtstreeks onder het Nederlandsch bestuur zich bevinden, zijn het meest beschaafd, maar zelfs daar bestaat weinig landbouw. De goud en diamantmijnen, en de natuurlijke voortbrengselen des lands zijn de eenige rijkdommen van dit eiland, dat eene zeer groote oppervlakte heeft, en vele millioenen menschen zou kunnen voeden.

Eene bevolking, welke in eenen staat verkeert, zoo nabij den natuurstaat, of, wil men, zoo nabij den dierlijken toestand, heeft weinig behoeften en nog minder denkbeeld van geregeld verkeer met vreemden of van eenigen ruilhandel. Hunne begeerte om te bezitten wat zij in handen van hen bezoekende vreemden zien, is ligt opgewekt; om die goederen langs den weg van ruilhandel te verkrijgen, daartoe is bij gebrek aan landbouw en nijverheid weinig kans. De eenige weg voor hen om in het bezit dier kostbaarheden te komen is verraad en moord. De inboorlingen van Borneo aarzelt zelden daartoe zijne toevlugt te nemen. Dit is wat men overal te vrezen heeft, waar, op die uitgestrekte kusten geen Nederlandsche ambtenaren zich bevinden, om de volkeren in bedwang te houden.

Dit is aan de Engelschen niet slechts bekend, maar zij hebben meermalen van de hebzucht en kwade trouw der bevolking te lijden gehad. Zoowel te Kootie als te Passier, beide op de Oostkust van Borneo gelegen, en in Borneo Proper, op de noordwestkust, is het meer dan eens gebeurd, ook sedert de Engelschen zich in het bezit hebben gesteld van Sincapore, dat Britsche walvischvangers of voor walvischvangers zich uitgevende schepen, (regtstreeks van Sincapore komende), van hunne goederen zijn beroofd geworden, soms ook in gevangenschap zijn geraakt, of wel het leven daarbij hebben ingeschoten. — Meermalen zijn zoodanige vaartuigen in de Karimatasche zee, of nabij de westkust door Nederlandsche kruisers, die aldaar tegen de zeeroverij waken, ontmoet, en hebben van deze den raad ontvangen liever naar Pontianak of Sambas ten handel te gaan, dewijl zij op de Noordwestkust gevaar liepen van feitelijke berooving en gevangenschap; — maar zij hebben bijna altijd dien goeden raad verworpen, zich zelven soms trachtende diets te maken, dat die raadgeving uit eene onzuivere bron voortkwam en het nadeel van den Britschen handel ten oogmerk had.

Het blijkt dat de Engelschen van Sincapore bij voorkeur die kusten van Borneo bezoeken, welke niet regtstreeks door het Nederlandsche gezag in toom gehouden worden. Zij stellen zich daardoor aan groote gevaren bloot, maar zij hebben daarentegen de kans, wanneer zij slagen en eene gelukkige reis maken, om groote voordeelen te behalen. Daarenboven is de afstand van Sincapore naar de kusten van Borneo gering, en dewijl voor vele handelaren daar ter plaatse de voornaamste handel uit smokkelhandel bestaat, zoo is een hoogst-winstgevende handel, maar welke met vele gevaren verzeld is, die waaraan zij de voorkeur geven.

De handel tusschen Sincapore en Borneo is met der daad, in weerwil der gevaren daaraan verbonden, vrij belangrijk, wanneer men in aanmerking neemt den lagen stand der beschaving op Borneo, vereenigd met de omstandigheid, dat de meeste goud- en diamantmijnen, welke bewerkt worden, in handen zijn van de Nederlanders. De Engelschen brengen er voornamelijk heen: geweren, buskruid, opium, grove katoenen stoffen en ijzerwaren. Zij nemen tot teruglading: antimonium, kamfer, aloë, benzoin, mastik en andere gommen en droogerijen; sago, rijst en dingding van harten en buffelvleesch. Overeenkomstig de opgaven van Sincapore bedraagt de uitvoer van Borneo naar Sincapore, over een vijfjarig tijdvak door een genomen, jaarlijks nagenoeg 270 000 rijksdaalders en van Sincapore naar Borneo slechts weinig minder. Men ziet het: die handel is niet onbelangrijk in weerwil der gevaren daaraan verbonden, in weerwil der ongevallen, waarvan zij, welke dien handel drijven, soms de slagtoffers zijn.

ADVERTISSEMENTEN.

Te Paramaribo, *bij* J. J. ENGELBRECHT.